

DIFERÈNCIES ENTRE CERTS BACILS SENSIBLES I ELS ESPONTÀNIAMENT REFRACTARIS A LA BACTERIOFÀGIA

per

F. DURAN REYNALS

De les 24 mostres de bacils d'Eberth estudiades des del punt de sensibilitat al bacteriòfag, dues d'elles (les mostres 2 i 5) s'han presentat particularment lisables. Hem fet estudis comparatius entre aquestes dues mostres i dues d'altres, les mostres 1 i 3, la primera de les quals no conté sinó elements sensibles, mentre que la 3 és absolutament refractària.

Les diferències consisteixen en:

1.ª Sedimentació en medis líquids. Les mostres 2 i 5, emulsionades a partir d'un cultiu recent en agar, en solució salina o bilis de bou, s'aglutinen en 12 o 24 hores al fons del tub deixant un líquid sobrenedant límpid. En canvi, les mostres 1 i 3, així com altres de refractàries o poc sensibles, queden uniformement repartides en el medi.

De la mateixa manera, els bacils resistents procedents de les sembres dels lisats d'aquestes mostres engendren una raça que ja no s'aglutina en la bilis o en el sèrum fisiològic.

En vista d'això, hem intentat, fins ara vanament, fer una separació dels escassos bacils resistents continguts en les mostres 2 i 5 a base dels cultius que poden obtenir-se, semblant bilis sobrenedant aparentment sense gèrmens, d'un tub on s'ha emulsionat un cultiu sencer en agar d'una d'aquestes mostres.

2.ª Creixement en medis pobres i àcids : els bacils de les mostres 2 i 5 cultiven normalment en una aigua peptonada $\frac{1}{2}$ per 100, de reacció neutra o alcalina. Però si la reacció és d'un pH = de 6 a 6'2, l'Eberth 2 hi neix aglutinat i l'Eberth 5 no germina fins al cap de 48 hores. En canvi, les respectives races resistents d'aquestes dues mostres, així com altres mostres refractàries o més o menys sensibles, donen un cultiu normal.

3.ª Les mostres 2 i 5 tenen un poder menys enèrgic que les 1 i 3 en l'atac als sucres i producció de SH₂. Les respectives races resistents es comporten com les mostres 1 i 3.

4.ª La mostra 2 és *almenys* 10 vegades menys virulent que la mostra 1 en injecció peritoneal al cobai, i la mostra 5 ho és *almenys* 3 vegades menys que la mostra 3.

Finalment, remarquem que de cap manera no volem aplicar aquests resultats com a caràcters generals diferencials *a priori* entre mostres sensibles i resistents, sinó solament entre dues mostres de particular sensibilitat i dues d'altres, una refractària i una altra molt dèbilment sensible.

No volem sinó assenyalar com, en certs casos, la sensibilitat o la lisi va acompanyada de fenòmens degeneratius fàcilment observables i com els escassos individus resistents continguts en aquestes mostres engendren una raça regenerada que a la seva resistèn-

cia a la lisi acompanya la desaparició d'aquells fenòmens.

Finalment, no es pot atribuir la degeneració de les dues mostres estudiades als repetits passos per medis artificials, ja que les mostres 1 i 3 són tan velles en aquest sentit com les mostres 2 i 5.

Laboratori Bacteriològic Municipal de Barcelona